

ยีสต์ *Pichia anomala* PY1 ที่ใช้ในการทดลองนี้ถูกแยกมาจากข้าวหมากที่อำเภอ พันธ์นิคม จังหวัด ชลบุรี จากการศึกษาการเจริญ และการผลิตสารลดแรงตึงผิวชีวภาพในอาหารเหลว กำหนดสูตรที่มีน้ำมันถั่วเหลือง 4% เป็นแหล่งคาร์บอน มี NaNO_3 0.4 % เป็นแหล่งไนโตรเจน ควบคุมค่าความเป็นกรดต่างเริ่มต้นเท่ากับ 5.5 บมที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เขย่าอัตราเร็ว 200 รอบต่อนาที เป็นเวลา 7 วัน โดยส่วนน้ำเลี้ยงเชื้อที่ไม่มีเซลล์ มีค่าการกระจายน้ำมันสูงสุด 5.07 ตารางเซนติเมตร มีค่าแรงตึงผิวต่ำสุดในวันที่ 7 เท่ากับ 38 มิลลินิวตันต่อเมตร และเมื่อทำการก่อการกลายพันธุ์เพื่อเพิ่มการผลิตสารลดแรงตึงผิวชีวภาพโดยสาร Ethylmethane sulfonate คัดเลือกได้ยีสต์สายพันธุ์กลาย PY 12, PY 44, PY 189 พบว่ายีสต์สายพันธุ์กลายสามารถให้พื้นที่กระจายน้ำมันได้ดีกว่าประมาณ 1.14 1.69 และ 2.15 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับสายพันธุ์ PY 1 ตามลำดับ และให้ค่า ΔST อยู่ในช่วง 24-26 มิลลินิวตันต่อเมตร และทำการกลายพันธุ์ *Pichia anomala* PY1 ด้วยรังสีอัลตราไวโอเล็ตร่วมกับสาร Ethylmethane sulfonate คัดเลือกได้ยีสต์สายพันธุ์กลาย MUE24 ยีสต์สายพันธุ์กลายสามารถให้พื้นที่กระจายน้ำมันได้ดี 3-5 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับสายพันธุ์ PY1 ให้ค่า ΔST ใกล้เคียงกับสายพันธุ์ PY1 คือเท่ากับ 21 มิลลินิวตันต่อเมตร จากการวิเคราะห์สารลดแรงตึงผิวชีวภาพที่ผลิตได้จากยีสต์สายพันธุ์กลายทั้ง 4 สายพันธุ์ ด้วยวิธีโครมาโตกราฟีแบบ Analytical Thin-Layer Chromatography พบว่า มีจำนวนลำดับส่วนไม่เท่ากัน และลำดับส่วนที่มีการกระจายน้ำมันสูงสุดของสารลดแรงตึงผิวชีวภาพที่ผลิตได้จากยีสต์สายพันธุ์กลายแต่ละสายพันธุ์จะมีค่าคงที่ของอัตราส่วนการเคลื่อนที่ (R_f) ที่ต่างจากของยีสต์ *Pichia anomala* PY1 และการศึกษาความสามารถในการก่ออิมัลชันของสารลดแรงตึงผิวชีวภาพที่ผลิตได้โดยการวัดค่าความเสถียรในการก่ออิมัลชัน (Emulsification stability) และค่าดัชนีการเกิดอิมัลชัน (Emulsion Index) ต่อน้ำมัน 2 ชนิดได้แก่ น้ำมันคาโนลา และน้ำมันถั่วเหลืองที่ 24 ชั่วโมง ซึ่งให้ค่าค่าดัชนีการเกิดอิมัลชันมากกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ ในน้ำมันคาโนลา คือ ยีสต์สายพันธุ์กลาย PY 12, PY 44, PY 189 และ MUE 24 และให้ค่าค่าดัชนีการเกิดอิมัลชันมากกว่า 80-90 เปอร์เซ็นต์ ในน้ำมันถั่วเหลือง คือยีสต์สายพันธุ์กลาย PY 44 และ MUE 24

Pichia anomala PY1 employed in the present study was isolated from Khao Mak obtained from Amphor Panasnikhom, Choburi Province. Its growth and biosurfactant production was carried out in defined medium consists of 4% soil bean oil as carbon source, 0.4% NaNO₂ as nitrogen source at initial pH of 5.5, 30 degree Celsius and agitation rate of 200 rpm. After 7 days, its supernatant fluid showed maximum oil dispersion activity of 5.7 cm² and lowest surface tension on the same day at 38 millinewton/meter. Mutagenesis of this strain by ethylmethane sulfonate (EMS) yields a number of mutants, among these strain PY12, PY44 and PY189 revealed better oil dispersion activities of 1.14, 1.69 and 2.15 times more than their respective parental strain PY1 while the Δ ST were in the range of 24-26 milli-newton/meter. The wild type strain was further subjected to UV-induced and EMS. mutagenesis. Among the mutants isolated, strain MUE24 revealed a 3-5 folds increased in oil dispersion activity compared to parental strain PY1 with Δ ST close to PY1 at 21 milli-newton/meter. Analysis of the biosurfactants produced via analytical TLC demonstrated that the 4 strains possess different patterns of bands, in addition the active band for each biosurfactant with oil dispersion activity were of different Rf and were differed from that of parental; *Pichia anomala* PY1. Emulsification stability and emulsifying index at 24 hours toward canola oil were higher than 90% in all of the 4 strains; PY12, PY44, PY189 and MUE24 and in between 80-90% in soy bean oil by strains PY44 and MUE24.